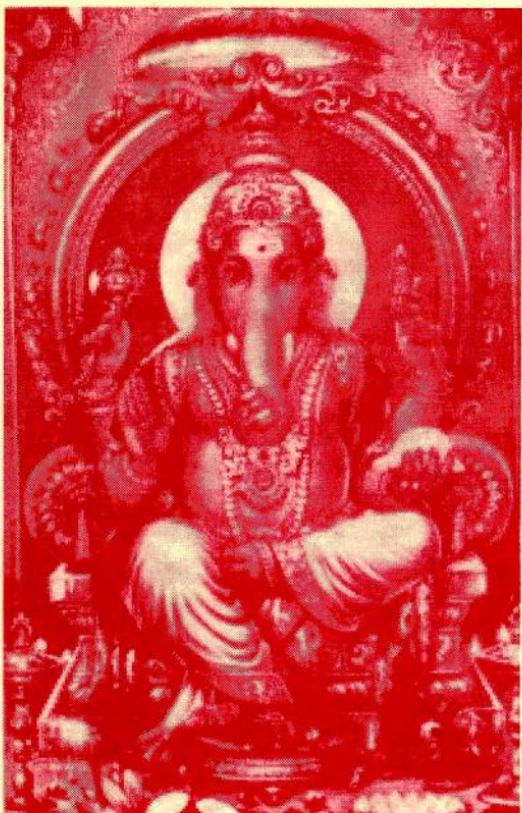

சிவமயம்

அமரர் முத்துவிங்கம் ஆனந்தவிங்கம்
அவர்களின்
அஞ்சலி மலர்

அண்ணையின் மதியில்:
13.09.1949

ஆண்டவன் அழியில்:
06.07.2000

05.08.2000

२
சிவமயம்

புங்கடுதீவு கீழுக்கு
மேன்மைபெறு இருமரபுந் தூய தனிநாயகமுதலி
வழித்தோன்றிய
முத்துலிங்கம், நாகரத்தினம் தம்பதிகளீன்
அருந்தவப் புதல்வனும்
கெங்காதேவியின் ஆருயிர்க் கணவரும்
பெஜயசாந்தி, அர்ஜான் ஆகியோரீன்
அருமைத் தந்தையுமாகைய
அமரர் மு. ஆனந்தலிங்கம்
அவர்களீன்

அஞ்சலீ மலர்

05. 08. 2000

२
சிவமயம்

அமர் மு. ஆனந்தலிங்கம் அவர்கள்

தோற்றும்: 13.09.1949

மறைவு: 06.07.2000

அமரர் முத்துவிங்கம் ஆனந்தவிங்கம் அவர்களின் ஆன்ம சாந்தி
குறித்து அன்னாரின் குலதெய்வமாகிய புங்குடுதீவு,
ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகரைப் பரவுதல்

ஓம் என்னும் பிரணவ சொரூபனே உலகனைத்தும்
உன்வபிற்றுள் அடக்கியருள் மோனப் பரம்பொருளே
ஞாலமங்தில் சர்க்குணமும் நந்குலமும் ஓங்கு புகழ்
சீலன் நின் பாதமலர் சரண்.

வரசித்தி விநாயகனே வன்துதிக்கை ஜூங்கரனே
அனுத்தினமுன் பதம் பணியும் அன்பன்ஆு ஸந்தலிங்கம்
தரணியில் தன்கடன் இயற்றி தாம்தேவ பணிபுரிய
மருவி நின்றான் நின்மலர்த்தாள் சரண்.

ஓங்கு துதிக் கையழகா ஒளிர் யானை முகத்தழகா
பாங்குடனே தன்கூற்றம் பண்பு மிக காத்து நின்ற
தீங்கு (கு) அறியா அரு மெந்தன் திறம் மிகுஆ ஸந்தலிங்கம்
மாணிபுமிகு நின் திருத்தாள் சரண்.

வேறு

பண்பு தவழ் திறமை மிகு நொத்தாரிக
பசுந்தீவு வழிவந்த முத்துவிங்கம்
மங்கையின் திலகமென ஒளிரும் அம்மை
மாதேவிநா கரத்தினம் ஈன்ற மெந்தர்
ஒன்பதில் ஓர் அருமெந்தன் உயர் அகத்தான்
ஒளிரும் அருள் எழில் தவழ் ஆனந்தவிங்கம்
சொல்லழகும் செயல்திறனும் மிகுந்த நங்கை
தூயகெங் காதேவி கரங்கள் பற்றி

வள்ளுவர்கொல் இல்லறத்தில் வழுவா நின்று
மங்கை ஜெய சாந்தியுடன் மறுவில் மெந்தன்
துய்ய ஹரி தோழுமைழுண் அருச் சுனனும்
தூய இரு நன்மகவாய் மிளிர்ந்து நிற்ப
மன்னவன் செய் வினைப் பயணோ மங்கை, மெந்தர்
மறுவில் இழை முற்பயணோ அரியேன் ஜூயன்
செய்ய நின் திருவடிகள் ஒன்றினைந்தான்
திவ்வியமே செழுஞ் கூட்டே போற்றி! போற்றி!!

அந்தோனியார் வணக்கம்

கருணை மிகு அருள் சுரக்கும் குருவே உன்னை
 கங்கு பகல் வேண்டிடும் ஆனந்தலிங்கம்
 அருமனையாள் கெங்கா தேவியோடு
 அருமை மைந்தர் இருவரையும் பிரிந்து சென்றல்
 முறையிதுவோ! அன்பின் உருவான தேவா
 முந்தி வர மளிக்கும் உன் கருணை வெள்ளம்
 சதமெனவே முழ்கி நிற்கும் தனையன் என்றும்
 தஞ்சமென நின்பதமே சார்ந்தான் அந்தோ!

வரலாறு

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஆண்டுபூர் விக்கிரம ஆடித் திங்கள் ஆறாம் நாள்
 பூண்டதொரு பூர்வபக்க ஷஷ்டியினில் - ஒங்குபுகழ்
 ஜயன் ஆனந்தலிங்கம் அரும்பிறவி தனைநீத்து
 துய்ய சிவன் தாள்சேர்ந்த நாள்.

தாய்த்திருநாட்டின் சிறப்பு

பொங்குதிரை இந்துமக சமுத்திரத்தின்
 மங்காத மாமணியாய் விளங்கும் ஈழ
 தங்குபுகழ் எழில்மிகுந்த தனிநந் நாட்டின்
 தலையாய யாழ்ப்பாண நகரின் மாட்டு
 திங்களென தண்ணொளியும் திருவும் மிக்க
 செந்தமிழும் சைவமும் மிக(கு) ஒங்கி நிற்கும்
 பண்புமிகு நன் மக்கள் வாழும் தீவு
 பார்புகழும் புங்குடு தீவு அன்றோ!

கற்பரசி கண்ணகையாள் கோவில் கொண்ட-
 கவின்கொள் எழில் மாடங்கள் மிகுந்த தீவு
 பொற்பு மிகு வனிதையர்கள் நீர் சுமந்து
 பூ இதழில் நீர் சொட்ட அடிமேல் வைத்து
 செப்பமுற நடைபயிலும் காட்சி அன்றோ
 திருமகளும் கலைமகளும் அசந்து நிற்கும்
 ஒப்புயாவில் நாற்குணமும் ஒன்றி நிற்கும்
 ஓளிவதன மாதர் குலம் ஓளிரும் தீவு.

வணிகம் மிகு தழைத்தோங்கும் வளப்பு மிக்க
 வயல் தோட்டம் ஆங்காங்கே நிறைந்த தீவு
 திறமைமிகு அறிஞர்களை என்றெடுத்து
 திக்கெலாம் அனுப்பிவைத்த தீவ்ய மண்ணின்
 பெருமைதனை இயம்பது யிரம் நாவோடு
 பின்னி நிற்கும் ஞானமும் பேரறிவும் வேண்டி
 இறைவன் பதம் பணிகின்றேன மறையின் தேவா
 இத் தீவின் தனிப்பெருமை இயம்பற் பாற்றோ.

வேறு

புன்னமை தவிர் நன்மக்கள் வாழும் தீவின்
புகழ் பெருகும் பெருங்குடியின் அருமை மெந்தன்
பண்புசெந்தி தவறாத பெற்றோர் தம்மை
பரமசிவன் அம்மைசில காமியாக
சந்ததுமும் துதித்து நற் கடன் இயற்றும்
தனயன் கண பதிப்பிள்ளை அரு மனையாள்
முந்து புகழ் நற்குலத்தாள் அன்னப் பிள்ளை
முழுமதியாள் செழுங் கரங்கள் பற்றி நிற்ப

இல்லறமே நல்லறமாய் இணைந்து நிற்ப
ஈடு இணையற்ற ஓர் தலைமகனாய்
நல்லகுண நிறைவுபெறு முத்துவிங்கம்
நம் தீவின் திறமையிகு நொத்தாரிக
சீருடை ஓர் தம்பியுமாய் அண்ணனோடு
சேந்து நின்று இணைபிரியா பணிபுறியும்
போர்மிகு நொத்தாரிக(ச) அருளம்பலமும்
பின் இருவர் நால்வருமாய் இணைந்து நிற்ப

ஆற்றல்மிகு அங்கயற் கண்ணி ஆங்கே
அறிவு புகல் ஆசிரியை யாகிநின்று
தேற்றமிகு எண் எண் கலைகளையும்
சிறப்புமிக ஊட்டிநிற்ப அருமைத் தம்பி
வாட்டமிலா இன்முகத்தான் கடைமை வீரன்
மகாலிங்க சிவம் அதிப ராகிநிற்ப
நாற்றிசையும் வியப்புமிக நால்வர் தாழும்
நானிலத்தில் நலமுறவே திகழ்ந்து நின்றார்.

முன்னவனாம் முத்துவிங்கம் மூன்றுகாலம்
முற்றுமற தெளிந்த நுண்ணறிவு மிக்கான்
தன்னலமே பிறர்நலமாய்க் கருதி நின்று
சந்ததமும் உதவி செயும் தகைமை மிக்கான்
வந்தவர்க்கு அமுதினொடு உணவும் நல்கி
வள்ளுவர் சொல் விருந்தோம்பல வழுவா நின்று
என்றுமே இனியவனாய்த் திகழ்ந்த ஜயன்
எழில்மிகு நன் மனப்பருவ மெய்தி நிற்ப

வேறு

செப்பரிய சிறப்பு மிகு தீவில் ஆங்கே
திவ்யகுல மரபுவழி வந்த செம்மல்
மிக்கு புகழ் தனிநாயக வழியில் வந்த
மேன்மை மிகு சுரவணமுத்து(து) உடையார் தாழும்
நற்றவத்தாள் நவில் பெருமை குலத்து நங்கை
நல்லியளாள் செல்லம்மா அம்மை தன்னை
செப்பமுற அணைத்து இல் வாழ்வில் நின்று
திறமையிகு அறுவர்த்தமை ஈன்றெடுத்தார்.

சித்தம் நிறை கருணைமிகு சிவயோகமும்
 திறமைமிகு தபாலதிப் கணேஷினோடு
 பக்திமிகு இன்மொழியாள் இராசம்மாநற்
 பார்புகமும் இராசேந்திர விதாணையாரும்
 வித்தகியாள் பண்புநிறை அருங்குணத்தாள்
 வீங்கு பொறை மிகுநாக ரத்தினமும்
 சித்தமிகு வழக்கறிஞர் நடராஜா யாம்
 செப்பரிய அறுவாய்த் திகழ்ந்து நிற்ப

அறுவரில் ஜங் கரன் நாமங்கொண்ட ஜயன்
 அற்நெறியே பெருநெறியாய் நன்குணர்ந்து
 பிறவிதரும் இல்லாழ்வை நீங்கி நிற்ப
 பின்னவரும் முன்னவளும் பெருமைக்க
 துணைவருடன் இல்லறத்தில் தூய்மை மிக்கு
 தொல்புகழ் கொள் குடி மைந்தர் வேண்டி நிற்ப
 மலைமகஞும் வியப்புறும் பொற்சிலையே யன்ன
 மங்கை நாக ரத்தினமும் மலர்ந்து நிற்ப

வேறு
 முத்துவிங்கஜயனுக்கோர் துணையை வேண்டி
 முதுபெருமை மிகு குலத்து நங்கை தேடி
 பித்தாய் அலைந்து அலுத்து பெற்றோர் தாழும்
 பிறைகுடும் பிரான் கருணை வேண்டி நிற்ப
 முற்பிறப்பின் தவப்பயனோ அன்றி முதோர்
 முழுவிணையின் நற்பயனோ அறியேன் நாக
 செப்புமிள ரத்தினத்தின் கடைக்கன்ன பார்வை
 சீலனை அன்றீர்த் ததன்மை செப்பற் பாற்றோ

வள்ளுவர் சொல் இல்லறத்தில் வாழ்வு கண்டார்
 வான்புகமும் நற்பணிகள் இயற்றி நின்றார்
 சொல்லியதிறமைமிகு சிரோஷ்ட மைந்தன்
 துயர் அகல வெளி அனுப்பும் துரிதமிக்க
 வல்ல மகன் இரத்தின லிங்கத்தோடு
 வனிதையரின் திலகிமென இலங்கும் அம்மை
 நல்லியளாள் கருமேக வண்ணன் ஒப்பாள்
 நலம் திகழும் இரத்தின லோசனியும்

முன்னோர்கள் வகுத்தவழி மூலிகைகள்
 முதுநோய்கள் அற நீக்கும் தேர்வு மிக்காள்
 சொல்லும் ஆயுர் வேதடாக்டா நாளும்
 சுகமளிக்கும் இரத்தின லீலாவோடு
 தன்னிகரில் அருங்குணத்தான் சுக நண்பாக்கு
 சால்புநெறி அறிவுரைகள் நல்கும் அன்பன்
 சொல்லும் எழில் நடையுடையான் சோர்வு இல்லான்
 தூயமைந்தன் ஆனந்த லிங்கம் தானும்

என்றுமே இளமைதவழ் இனிய மைந்தன்
 ஏறுமயில் வேலவளின் நாமம் கொண்டோன்
 நன்றெனவே தன்சுற்றும் காத்து நிற்கும்
 நடுவில் மகன் நற்குமார் லிங்கத்தோடு
 சிந்தைநிறை கருணைமிகு இரத்தின ராணி
 செழுங்கமல மலர் முகத்தாள் செல்லத்தமிபி
 என்றுமே மனங்கோணா இயல்பு மிக்கான்
 இன் முகத்தாள் சிவநேச லிங்கம் தானும்

இவ் வேழு புத்திரரும் போதா தென்று
 ஏந்திழையாள் இறைவன்டி வேண்டி நிற்ப
 சொல்லமுகாள் தூயநெறி வழுவா நங்கை
 தூபமொடு மலர்தூவி தேவி பாதம்
 செவ்விதழால் துகி இரத்தின மாலாவோடு
 தேசுமிகு மதிவதன அருமைத் தங்கை
 நல்லியளாள் இரத்தின நளினி தாழும்
 நவரசமாய் ஒன்றிணைந்து மினிர்ந்து நிற்ப

வேறு

ஒன்பதில் மூவர் தாழும் உறுதுணை தேடி ஞான்றும்
 இன்பவாழ் வெய்திநிற்ப இனிய ஆளந்தலிங்கம்
 பண்பினில் முதிர்ந்து நின்று பசுந்தமிழ் சேவையாற்றி
 நன்றென இல்லகத்தாள் நலமுடன் வேண்டிநிற்ப

வேறு

யாழ்நகர் அருகமைந்த நலமிகு சிற்றூர் நாளும்
 ஆவினம் சொரியும் பாலும் அளவில் கற்பக தருவும்
 சோர்விலா முயற்சியாலே சுகந்தநற் பயிர்வளவும்
 மேலுறும் அல்லைப்பிட்டி மிகுவளம் மிக்கதன்றோ

சொல்லும் வளமிகு நற்தொல் சிற்றூர் அஃதினிலே
 அல்லிமகா ராணி அருள் ஆட்சி செய்து நின்றாள்
 மன்னுடுகழ் செந்தமிழும் மறைநான்கும் நின்றொலிக்கும்
 தொல்புகழ்கொள் சிற்றூர் தூய்மை மிகுந்த பதி

வேறு

பல்வளமும் மிகு அல்லைப் பிட்டிதன்னில்
 பண்புதவழ் நற்குலத்து விதாணையார் நாம்
 சொல்லிய திறமைமிகு அருளம்பலம்
 தூயநெடுந் தீவுவழி வந்த ஜூயன்
 மெல்லியளாள் மாதர்குல அணங்கு அன்னாள்
 மேன்மைமிகு உயர்குடியில் மினிர்ந்த நங்கை
 செய்ய மலர்க் கரம்பற்றி இன்பமிக்கு
 இல்லறமே நல்லறமாய் இணைந்து நின்றார்.

அம்மையரும் அருமைந்தர் வேண்டி நிற்ப
 அப்பனையும் மிஞ்சு திறன் மிக்க மைந்தன்
 சொல்லுபுகழ் மிக்கநல் விதானை யாராய்
 தயரகற்றும் சமாதான நீதவானாய்
 வல்ல உடல் சோதகனாய் மாயோன் நாம
 வல்லிபுர நாதனொடு வண்மை மிக்க
 நல்லதம்பி அரசாங்க லிகிதர் நாளும்
 நலந்திகமும் சன்முக ரத்தினமும்

வல்லிபுர நாதனுக்கோர் மனையைத் தேடி
 வளப்புமிகு நகரெல்லாம் சென்றுவந்தும்
 சொற் திறனும் செயற் திறனும் ஒருங்கே கொண்ட
 துயங்குலப் பெருமையொடு மகவுக் கேற்ப
 நல்லாரும் மருமகளை வேண்டி நித்தம்
 ஞாலமுதல் அம்மையரைத் தொழுது ஏத்த
 வல்ல மகன் ஸ்ரீராமன் வண்மை மிக்கான்
 மறுவில் நிறை மணப்பருவ மெய்தி நின்றான்

வேறு

அன்னை திருவருளும் கூடிநிற்ப
 அன்புதவழ் அருங்குலத்து அன்னைல் ஆன்றோர்
 தங்கு புகழ் வேலமணையின் தக்கமை மைந்தன்
 தாமோதரம்பிளை தயைகொள் அம்மை
 செம்பவளி இதழ் தில்லையம்மா என்ற
 திறமையிகு மனோன்மணி சீர் சிவஞானமும்
 அன்புதவழ் இராஜ பரமேஸ்வரி
 ஆரணங்கு மங்கையற் கரசியோடு

நாரிரண்டு புத்திரின் அருமைத் தங்கை
 எழில் மிகுந்த பொற்சிலையோ இயற்கை அன்னை
 சேயுதிறன் ஓப்புயாவில் தன்மையங்கை
 சித்தரிக்கும் வரதலட்சுமியினோடு
 ஜவருமே ஒன்றினைந்து அகமங்கு ஒன்றாய்
 அன்புமிக வளர்ச்சியற்று நின்றகாலை
 செல்லமகன் மனோன்மணிக்கோர் வரனைத் தேடி
 திக்கெல்லாம் சென்றுவந்தார் திறன்கொள் தந்தை.

வேறு

முன்னோர் தவப்பயனும் தாழும் செய்த
 முழுவினைப் புண்ணியமும் ஒன்று கூட்ட
 நல்லோர் அருங்கசற்றும் குழி நிற்ப
 நான்மறையும் பண்ணிசையும் வானளாவ
 வாணோர் மலர்தூவி வாழ்த்தி நிற்ப
 வல்லிபுர நாதனுடன் மனோன்மணியும்
 சீராக எரிவலம் வந்த காட்சி
 ஸ்ரீராமன் சீதை மணக் கோலக் காட்சி

வள்ளுவர் சொல் விருந்தோம்பல் வகுத்து நின்று
 வண்ணமைகிற இல்லறத்தின் பெருமை கண்டார்
 துள்ளு மயில் வாகனனின் நாமம் கொண்ட
 கோர்வில் எழில் சண்முக நாதனோடு
 மெல்லும் அருள் தயாபரனும் மேலும்
 மிகுந்த அருட் செல்வ நாதன் தாழும்
 வல்லவராய் வியாபார விருத்தி மிககு
 மறுவில் நற் பண்புமிக மகிழ்ந்து நிற்ப

அண்ணன்மார் முவர்க்கும் இனிய தங்கை
 அயன் படைப்பின் அதிசயமோ அறியேன் அம்மா
 வல்ல சிவன் சடையுறையும் கெங்கா தேவி
 வண்ணமைகிற திருநாமம் கொண்ட நங்கை
 நல்லியளாள் நடைஎழில் பொற்சிலையே ஒப்ப
 நாதன்துணை வேண்டி நிற்ப நவிலும் ஆன்றோ
 என்றும் மிகு நல்லியல் ஆனந்தவிங்கம்
 ஏந்திமையாள் கரம்பற்றி நின்றகாட்சி

வானவரும் பூமாரி பொழிந்து நிற்ப
 மண்ணனவரும் மலர்தாவி வாழ்த்தி நிற்ப
 வேதியர்கள் நால்வேத மோதி நிற்ப
 விண்ணன்தீர வாத்தியங்கள் ஒலித்து நிற்ப
 நாதன் எழில் பொற்றாவி ஏந்தி நின்று
 நங்கை தனக்கு அண்டுய நிறைகண் காட்சி
 பூதலத்தில் என்றுமே மறக்க வொண்ணா
 புனிதமிகு தெய்வீக்கக் காட்சி யன்றோ!

அஞ்பென்னும் ஓர் வடத்துள் ஜிறுகப் பின்னி
 ஆலபோல அயல் சுற்றம் தழைத்து நிற்ப
 இன்பென்னும் நவரசத்துள் மூழ்கி நின்று
 இனிய ஒரு அருமை மகள் ஜெயசாந்தியும்
 பண்புதவுழ் விவேகநிறை மைந்தன் ஈடில்
 பாரதப்போர் வெற்றிகொண்ட விஜயன் நாமம்
 கொண்ட மகன் அர்ஜூனும் குலவி நிற்ப
 குவலயத்தில் நிறைந்தபெரு வாழ்வு கண்டார்

வேறு
 பண்புமிகு இல்வாழ்வின் கடமை தப்பா
 பரிவு நிறை நெஞ்சகத்தான் ஈழம் கண்டு
 செந்தமிழும் அருங்கலையும் வளரவேண்டி
 தினம் தினமும் அரும்பாடு பட்டஜயன்
 முந்துகொடு வினைப்பயனோ அன்றி மற்றோர்
 முனிசாப கேடதுவோ அறியேன் காலன்
 விங்கமாஃதின் உயிர் கவர்ந்து சென்றான் இஃது
 நிதியோ! நிலவுலகின் கொடுர மன்றோ!

இந்திரனும் பொற் சிவிகை அனுப்பி வைப்ப
 ஏழுலகும் மலர்மாரி தூவி நிற்ப
 மங்கையின் அழுகையொலி வாண்ணாவ
 வருசுற்றம் நண்பரெலாம் மலைத்து நிற்ப
 தீங்கவொளி சிவிகையின் மேல் அமர்ந்து ஜூயன்
 கேஸ்விழிசெவ் அர்ம்பையர்சு மரதாம் வீச
 விந்தைமிகு விண்ணனுலகம் புகுந்த காட்சி
 மேதினியில் காணவொண்ணா காட்சி அன்றோ!

ஆருயிர் மனைவி கெங்காதேவி பிரலாபம்
 அன்று மனப் பந்தவில் நாம் இருந்தபோது
 அருஞ்சுற்றம் நண்பரெலாம் மலர்கள் தூவி
 இன்பமிகு நீட்டீழி வாழ்க வென்று
 எமைவாழ்த்திச் சென்றதுவும் பொய்த்த(து) ஜூயா
 அன்று வந்த தலைவலி என் அருமை ஜூயன்
 ஆருயிரைக் கவர்ந்த தன்மை அறிகிலேன் நீர்
 இன்னும் எங்கள் உடன் அருகில் இருக்கின்றோ
 இல்லையோ அறியவொண்ணா தவிக்கின்றேனே.

பொற்றாலி உந்தன்திரு மார்பில் வைத்து
 பூவுடனேவாய்க்கரிசி இட்டு உம்மை
 எட்டாத தேவுலகம் அனுப்பிவிட்ட
 ஏழையேன் செய்கொடுமை என்னே ஜூயா
 சிட்டாக களித்துநின்ற அருமை மக்கள்
 செயலிழந்து கணகள் நிறை கண்ணரீ வார
 பித்தாக நிற்கும் எமை பார்த்திட்டரோ
 பேதை, எமக் கிவ்வுலகில் இனியாருள்ளார்.

அந்தகளே நீ ஒளிந்து நின்று அன்று
 அழிபாசக் கயிலெற்றிந்த கொடுரம் தன்னை
 கண்டிலனே, கண்டிருந்தால் கசக்கியுன்னை
 கண்டதுண்ட மாய்ப் பிய்து எறிந்திருப்பேன்
 என் திசையும் வியாபிக்கும் இறைவை எந்தன்
 இரும்பொறைசீர் கற்புகின்றி வன்மை எங்கே
 நன்றிதுவே நானிலைத்தில் நியதி இஃதே
 நாயகனே நமக்கினி யார் துணையிருப்பார்.

அருமை மகள் ஜூயசாந்தி பிரலாபம்
 அப்பா நீ என்னை உன் மடியில் வைத்து
 அறிவுமிகு சிறுக்கதைகள் சொல்லித் தந்தாம்
 எப்போதும் என்மனதில் நிலைத்து நின்று
 ஏற்றமிகு நன்றெந்தியைக் காட்டி நிற்கும்
 தப்பாது தினப் பாடம் சொல்லித் தந்து
 தகுந்தபெற்றி தனித் திறமை கற்றுத் தந்த
 அப்பா நீ எனை விட்டு எங்கு சென்றாய்
 ஆரெனக்கு உன்போல துணையிருப்பார்?

அருமை மகன் அர்ஜான் பிரலாபம்

அக்காவோடு என்னையும் நீ ஒன்றைணத்து
 அறிவுரைகள் அன்போடு சொல்லி நிற்பாய்
 எப்போதும் கேட்பதெலாம் வாங்கித் தந்து
 எம்முடனே சேர்ந்து விளையாடி நின்றாய்
 முப்போது மண்முட்டி சுற்றி உன்றன
 முழு உடலை நனைத்துவிட்டு மீண்டும் அன்று
 தப்பாது குடுதரும் செந்தண்ணலை
 தலையருகில் வைத்தேனே அருமை அப்பா.

உனைச் சில நாட்களாய்க் காணோம் அப்பா
 உன்பதத்தின் அருகில்விளக் கேற்றி வைத்தார்
 எனக்கொன்றும் புரியவில்லை அருமை அப்பா
 எப்போது வந்தெதம் அரவுணைப்பாய்
 உனைத்தவிர சுற்றாத்தார் எல்லாம் உள்ளார்
 ஒன்றுமே அம்மாவும் சொல்லா நிற்பா
 தொலைக்கெங்கோ சென்றிரோ அப்பா அன்றிச்
 சோதிவடி வானவன்தாள் சேர்ந்திட சேரோ.

சகோதரர்கள் இரத்தினாவிங்கம், இரத்தினாலோசனி,
 இரத்தினால்வா, குமாரவிங்கம், இரத்தினாராணி, சிவநேசலிங்கம்,
 இரத்தினாநளினி ஆகியோர் பிரலாபம்

எம் அருமைச் சோதரமே எமக்கு என்றும்
 ஏற்றமிகு அறிவுரைகள் பகன்று நிற்பாய்
 நல்லவர்க்கு நல்லவனாய் நாளும் நின்று
 நற்பணிகள் தினமியற்றும் அரும் பிறவி!
 சின்ன ஒரு கோபமெனின் சிவந்த சொண்டை
 சிறுபற்க ளால் அழுத்தி பொறுமை கொண்டு
 நல்லவழி பின்பகரும் உடன் பிறப்பே
 நானிலத்தில் எமைப் பிரிந்து எங்கு சென்றாய்?

உன்செய்தி கேட்டதும் ஓடோடி வந்தோம்
 உன் இனிய குரல்கேட்காப் பாவியானோம்
 எம்மினிய மாலாவை இழந்து நின்று
 ஏங்கி நிற்கும் எமக்கு இன்னோர் பேரிடியாய்
 நின்னையும் இன்று இழந்து நின்று துடிக்கும் யாழும்
 நீன்துயரில் நிலைகுலைந்து நிற்கும் கெங்கா
 செல்ல மக்கள் இருவரையும் தேற்ற மாட்டா
 திசை தெரியா அலைகடவில் தெப்பமானோம்.

அருமை மாயியார் மனோன்மணி பிரவாபம்
 செல்லக்கள் கரம்பிடித்து சீர்மை சென்று
 தேசுகிழு இருசெல்வம் பெற்றெடுத்து
 நல்லவழி நெறிமுறைகள் எடுத்து ஸரத்து
 நாளும் எம் குலவிளக்காய் திகழுந்த எந்தன்
 அன்புமிகு அருமருகா! உன்றன் செய்தி
 அங்குமெலாம் புகுந்துசெந் தண்ணாய் என்றும்
 பொன்றாது நிற்பவும் நின்பொன் னுடலை
 பூப்போட்டு வணங்கவொணா பாவி யானேன்.

ஸ்மத்துளர், ஸ்மத்துளி சந்திரவீலா, தட்சணாழும்த்தி,
விஜயநாதன், ரஞ்சினி, ஜெயாத்தினாம், யசோ, உதயகுமார்,
தயாபரன், அருட்செல்வநாதன், ஜமுனா ஆகியோர் பிரவாபம்
 அத்தானென் ரோடிவரும் எம்மையென்றும்
 ஆகையுடன் கரம் நீட்டி அரவணைப்பாய்
 எத்தகைய துயர் துன்பம் வந்த போதும்
 ஏற்றவழி சொல்லியெமைக் காத்து நின்றாய்
 வல்ல ஒரு மைத்துண்ணை நாமிழுந்து
 வாழ்வில் ஒரு பேரிழப்பைத் தாங்கவொண்ணா
 அல்லலுறும் எமைத் தேற்ற இனியாருள்ளார்
 அந்தக்கேன உன் கொடுமை என்னே என்னே!

பெறாமக்கள், மருமக்கள் நேதாஜி, சிவகாமி, தீபன், மயூரா,
பிரயாங்கி, மதுராங்கி, மாலன், ஜெயந்தி, பொன்னம்பலம்,
ஜங்கரன், சரவணன், சங்கீதத், சாரங்கி, ஜீவன், செந்தூரன்,
அகிலன், அஜுந்தா, ஜனானி ஆகியோர் பிரவாபம்
 அன்போடு எமை அணைத்து முத்தம் தந்து
 அறுசுவைசேர் சிற்றுண்டி ஊட்டி நிற்பாய்
 ஒன்றாக எம்முடனே இணைந்து நின்று
 ஓயாமல் விளையாடி மகிழ் வைப்பாய்
 நன்றுமிக நல்லுரைகள் பகன்று என்றும்
 நல்வழியே காட்டிநிற்கும் உன்னை நாமும்
 என்றுமே காத்து நிற்போம் மறந்திடாமல்
 இனியக்கை சொல்லுமுனை எங்கு காண்போம்?

கற்றத்தார் பிரவாபம்
 தத்துவம் பலகூறி சித்தம் தெளிவிக்கும்
 வித்தகன் கரு மேகவன்
 நித்தமும் தன் கடமை சொட்டும் தவறாத
 உத்தமன் கருணை உளத்தான்
 எத்துணை தேடிவரும் சுற்றுமொடு மற்றவர்
 இயைந்துதவி செயும் இயல்பினான்
 எமைவிட்டு இமையருல் கெய்தினான் இரு நிலத்தில்
 எமக்கினியார் ஆனந்தனே.

தேற்றம்

பூவுலகில் பிறந்த உயிர் அனைத்தும் நித்தம்
புண்ணியங்கள் தீயற்றிமுன் தொடர் வினைகள்
தீவினைகள் அகற்றி நூற் பணிபுரிந்து
சித்தமாக தீல் பெருங் கருணை நிரம்பப் பெற்று
தூயதம் கடமைகளை செவ்வே செய்து
துயரமுறும் எவ்வுயிர்க்கும் கருணை காட்டி
நேயமிகு தீறைவன் திருப்பதம் பணிந்து
நிமலனடி சோந்திடுதல் நியதி அன்றோ.

தேவாரம்

சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து
 தரணியொடு வாணாளத் தருவரேனும்
 மங்குவார் அவர் செல்லும் மதிப்போ மல்லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்தர் அல்ல ராகில்
 அங்கமீலாம் குறைந்தமுது தொழுநோயராயும்
 ஆவுரித்துத் தின்றுலையும் புலையரேனும்
 கங்கவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகில்
 அவர்களைஞர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.

திருவாசகம்

இராந்திராந் துருக என் மனத்துள்ளே
 எழுகின்ற சோதியே ஜிமையோர்
 சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச் சேவடியாய்
 திருப் பெருந் துறையுயை சிவனே
 நிரந்தஆ காயம் நீர் நிலம் தீ கால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே.

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஓன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் சித்திக்கும் தேனே
 அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 வெளிவளர் தெய்வக் கூந்துகந் தாயைத்
 தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலிய சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவா ருலகில்
 ஊரும் உலகும் கழற உழறி உமைமண வாளனுக் காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்
கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர் வியோம மாகும் திருக்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம்செய் கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்
இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறமாதைப் புனர்வோனே குகனேசற் குமரோசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமாளே.

பட்டினத்தார் பாடல்
ஜெயந் தொடர்ந்து விழியும் சொருகி அறிவிழிந்து
மெய்யும் பொய்யாகி விழுகின்ற போது ஒன்று வேண்டுவன் யான்
செய்யும் தொடர் ஒற்றியுடையீர் திருநீறு மிட்டு
கையும் தொழப் பணிந்து ஜெந் தெழுத்து ஒதவும் கற்பியுமே.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

அன்புள்ள அப்பா,

உங்கள் உயிர் பிரிந்தபோது மிகவும்
கவலைப்பட்டோம்.
நீங்கள் நீண்ட ஆயுருடன் நெடுநாள்கள்
இருந்திருக்கலாம்.
எமக்குத் தெரியும் உங்கள் அன்பான
ஆன்மா எங்கருடன்தான் இருக்கிறது.
நீங்கள் கடைசியாகக்
கேட்டுக்கொண்டதுபோல,
இறைவனை உங்கருக்காகவும்
எங்கள் எல்லோருக்காகவும்
கோவிலுக்குச் சென்று வணங்குவோம்.
எல்லோரும் உங்களை வந்து பார்த்து
இறுதி மரியாதை செய்தார்கள்.
நாங்கள் உங்கள் ஆசைகளை
ழூர்த்திசெய்து வாழ
ஆண்டவனை வேண்டி,
எங்களை வழிநடத்தும்படி வணங்குகிறோம்.

உங்கள் அருமைக் குழந்தைகள்
ஜெயசாந்தி, அர்ஜூன்

ஓரு சாதாரண மனிதனின் உண்ணதம்

மனிதன் என்பவன் பிறக்கும்போது இறப்பும் நிச்சயம் என்ற நிலை இருக்கையில், இறந்தவரைப்பற்றி கவலைப்படுவதில் அர்த்தம் என்ன இருக்கிறது எனக் கேட்டும் காலம் இது.

மனித வாழ்வின் சிறப்பு என்பது இந்த இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஒருவன் எவ்வாறு வாழ்ந்தான் என்பதே இதில்தான் அவனது வாழ்க்கைக்கு ஓர் அர்த்தம் தேடப்படுகிறது.

பல அமுசங்கள் நிறைந்ததுதான் வாழ்க்கை. தனது பெற்றோருக்காக, தனது மனைவி, பிள்ளைகளுக்காக, தனக்காக, தான் பிறந்த சமூகத்துக்காக, தான் வாழும் சமூகத்துக்காக என அவ் வாழ்வு பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் அவன் நேசிக்கும் சிலவற்றுக்காக தனது வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்துக்கொள்கிறான்.

உங்கள் கரங்களில் உள்ள இச் சிறு நூலின் நாயகன் முத்துவிளங்கம் ஆளந்தவிங்கம் அவர்களின் வாழ்வும் அவ்வாறு பிரிக்கப்பட்ட ஒன்றாகவே அமைந்திருந்து.

ஒரு பெரும் அரசியல்வாதிக்கு உரிய குணாம்சங்களைக் கொண்டிருக்காவிடினும், ஒரு சாதாரண மனிதன், மற்றைய உயிரினம் துன்பத்தில் பரிதவிக்கும்போது துடித் துப்போகும் மனோபாவம் நிறையவே உடையவராக இருந்தார்.

அரசியல் உரிமை, மனித உரிமை என்பவற்றில் மிகவும் அக்கறையாகவிருந்தார். தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் தீவிர போக்கை நோக்கித் திரும்பிய தற்குக் காரணம் லண்டனில் கல்வி கற்றுவந்த சில மாணவர்களின் விடாப்பிடியான முயற்சிதான். தமிழர் விடுதலை இயக்கம் (Tamil Liberation Organization) 1977இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அந்த ஆரம்ப முயற்சிகளில் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார்.

1977ஆம் ஆண்டில் தமிழ் மாணவர் அமைப்பு (Tamil Student Organization) சங்கத் பாங் பல்கலைக்கழகத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்டபோது அதன் ஆரம்பக் கூட்டத்தில் ‘என் உடன் பிறப்புக்களே’ என கலைஞர் கருணாநிதி போல பேசி, சகலரையும் ஆச்சரி யத்தில் மூழ்கிட்ததார்.

ஒவ்வொருவரும் தலை ஒரு ஸ்ரேர்விங் பவுண் தாருங்கள் எனக் கேட்டு மக்கள் மத்தியிலே பிரச்சாரம் செய்து அந்தச் சிறிய தொகையிலே அரசியல் பணிகளைச் செய்துவந்தபோது, தனது முழு நேரட்டத்தியமே பிரச்சாரங்களுக்காக செலவழித்தார்.

ஊர்வெலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தியபோது மிகவும் ஆக்ரோஷக்டதான். செயல்படுவார். இதனால், பொலிசாருடன் மோதிய சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இந்த வேளையில் அவரது காலில் ஏற்பட்டுள்ள சிறு ஊனத்தைக் காட்டி, உள்ளால் தப்பி ஒட்டுடியாது; பாதுகாப்பான இடத்தில் நில்’ என நண்பர்கள் இதில் ஈடுபட்டால் பொலிசர் அதிகளை தொந்தரவு செய்யமாட்டார்கள்’ என தனக்குள்ள பலத்தை விளக்குவார்.

70களில் லண்டனில் அதிகளுடும் தமிழ் மக்கள் இல்லாத வேளையில், தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினையை சர்வதேச மயப்படுத்துவதில் தனது பங்களிப்பை வழங்கிய அவர், தான் பிறந்த மண்ணை எவ்வாறு நேசித்தார் என்பதை அவரது இனிய நண்பர் சார்ஸ்ஸ் குறிப்பிடுகையில்:

‘ஆனந்தவிங்கம் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பான கூட்டங்களில் தவறாது பங்குபற்றி வந்தவர். அத்தகைய கூட்டங்களில் பங்குபற்றுவோர் தமது விபரங்களைப் பதிவு செய்வார்கள். அவ்வாறு பதிவுசெய்யும்போது தனது பெயரைத் ‘தீவான்’ என எழுதிப் பெருமைப்பட்டார். பலர் இதனை வெட்கமாகக் கருதிய காலத்தில் இவர் பெருமையோடு இளைஞ்சுத்துக்கொண்டார்’ என்று சொன்னார்.

நன்பார்கள் மத்தியில் அவர் இருக்கும் வேளையில் பலரின் மனதிலும் ஒரு தாக்கத்தைத் தரும் விதத்தில் அவர் பேசுவார். அதாவது, பிரச்சனைகளை மிக நகைச் சௌவயாக சொல்வதும், அணுகுவதும் பலரைக் கவர்ந்த நிகழ்வுகள்.

‘இவர் இப்படிச் சுக்கவீனாமாக இருந்தாரா? ஜயோ, அந்த நல்ல மனிதனைப் பார்க்க தவறிவிட்டேனே’ என கவலையுடன் கூறிய நன்பார்கள் பலர்.

1983ஆம் ஆண்டு இளக்கலவரங்களைத் தொடர்ந்து தமிழ் பேசும் மக்கள் துன்பங்களை அநுபவித்தபோது ஆலய வாசல்களிலும், புகையிரத நிலையங்களிலும், பாரா ஞாமன்ற முன்றிலிலும் மழையிலும், குளிரிலும் நின்று துண்டுப் பிரசரங்களை வழங்கி, தாயகத்து மக்களின் நிலைமைகளை விளக்கினார்.

பத்திரிகைகளையும் நூல்களையும் நன்றாகவே வாசிக்கின்ற பழக்கத்தின் காரணத் தால் எந்தப் பிரச்சனையிலும் நியாயமான அறிவு பெற்றிருந்தார். இதனால் எந்த விடயத்திலும் விவாதிக்கும் ஆற்றல் அவரிடம் இருந்தது.

பிரிட்டனின் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனைகள் தொடர்பாக தவறான செய்திகள் வெளியிடப்பட்ட நேரங்களில் தவறைச் சுட்டிக்காட்டி எழுதினார். பத்திரிகைகள் பிரசரிக்காவிட்டால் பரவாயில்லை; ஆனாலும் எழுத வேண்டும் என்று எழுதினார்.

தான் பிறந்த மண்ணுக்காக தனது வாழ்வின் இளமைக் காலத்தை செலவிட்ட அவர், தனது சொந்த மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட மோதல்களை என்னி மிகவும் மனம் நொந்து கணப்பட்டார். இவைகளே இவரது பிற்கால நோய்க்குக் காரணமாகவும் அமைந்தன. அவர் தனது உடல் நலத்தைப் பேண தவறினார்.

நன்பார்கள் மத்தியில் இவரது வாழ்வில் சமயப் பற்று குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பிறப்பால் சைவனாக இருந்போதிலும் கிறிஸ்தவ தேவாலயத்துக்கும் அடிக்கடி செல்லும் ஓர் அதிசயிக்கத்தக்க பண்டு இவரிடம் இருந்தது.

அந்தோனியாரிடம் அளவுகூந்த நம்பிக்கை வைத்திருந்ததால் ‘கிறிஸ்தவர் பலஸ்’ அந்தோனியார் தேவாலயத்துக்கு பிரதி செவ்வாய்க்கிழமைகள் தோறும் சென்று வந்தார். இவரது நல்ல சிந்தனைக்கு அவரின் ஆண்மீகப் பற்று பெரும் உதவியாக இருந்தனது.

ஒரு சாதாரண மனிதன் என்ற எல்லைக் கோட்டுக்குள் அவரது பணி போற்றத் தக்கது, தன்னுடைய இளத்துக்காக தன்னாலான பணியைச் செய்த அவரின் நினைவுகள் என்றும் நினைவுக்குத் தக்கவை. அவரது நினைவுகள் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

ஆனந்தவிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கை அர்த்தமுள்ளதாக அமைந்ததற்குக் காரணம் அவரது சகோதர சகோதரிகளும், மனைவி, பிள்ளைகளுமே. அவரது பிரிவு இவர்களுக்கு பேரிழப்பாகும். பிரிவுத் துயரில் கலங்கிக்கொண்டிருக்கும் குடும்பத்தினருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வார்த்தைகள் இல்லை.

இத் துயரிலிருந்து மீண்டு, ஒரு சிறந்த எதிர்காலத்தை நோக்கிய பாதைக்கு செல்ல சகல பலமும் அவர்களுக்கு கிடைக்கவேண்டுமென பிரார்த்திக்கிறோம்.

நன்பார் ஆனந்தவிங்கம் அவர்களின் ஆண்மா சாந்தி அடைவதாக!

வி. சிவலிங்கம்

நன்றி

எமது குடும்பத்தின் பேரோளியாக விளங்கிய
அமரர் முத்துவிங்கம் ஆணந்தவிங்கம் அவர்களின் பிரிவின்போது
வருகைத்தந்து பல்வேறு உதவிகளையும் நல்கி
எமக்குப் பேருதவியாக இருந்தோர்,
அனுதாபச் செய்திகள் அனுப்பியோர்,
அஸ்திக் கிரியைகளில் கலந்துகொண்டோர்,
ஆறுதல் வார்த்தைகள் சொல்லி
எமக்குப் பக்க துணையாக இருந்தோர் அனைவருக்கும்
எமது இதயங்களிந்த நன்றிகள்.

மனைவி, மக்கள், குடும்பத்தவர்

39 Bradley Stone Road
Becton, London E6 5RH, UK.
Tel: 020-7473 1745